

**ქუთაისის სააპელაციო სასამართლო
გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით**

საქმე №2/ბ-1210

1 თებერვალი, 201-

წელი

ქ.

ქუთაისი

**სამოქალაქო საქმეთა პალატა
მოსამართლე- თამარ სვანიძე**

სხდომის მდივანი- მირანდა ირემაძე

აპელანტი - ბ---- მ-----ე,

წარმომადგენელი- ვ----- ლ-----

მოწინააღმდეგე მხარე (მოსარჩელე)- მ---- ვ-----

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება _ ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 23 აგვისტოს გადაწყვეტილება

აპელანტის მოთხოვნა - გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება, ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა

დავის საგანი - უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ქონების გამოთხოვა

აღწერილობითი ნაწილი:

1. მოსარჩელის განმარტებით, მის საკუთრებაშია ქ-----ში, ა----- ქ. 9--ში მდებარე უძრავი ქონება. ს/კ/ 2-----. მან მოპასუხეს არაერთხელ მიმართა შეეწყვიტა მისი საკუთრების ფლობა და გადაეცა იგი გამონთავისუფლებულ

მდგომარეობაში, მაგრამ უშედეგოდ. (იხ. სარჩელის.ფ. 1-დან)

2. ამ გარემოებების გამო მ--- კ-----მ სარჩელი აღძრა სასამართლოში და მოითხოვა მოპასუხე ბ--- მ-----ის ოჯახის წევრებიანად გამოსახლება ქ-----ში, ა----- ქ. 9-ში მდებარე მ--- კ-----ს საკუთრებაში რიცხული ფართიდან, საკადასტრო კოდი: №2----- და გამოსახლების შემდეგ აღნიშნული ფართის თავისუფალ მდგომარეობაში ჩაბარება მოსარჩელისათვის. და გადაწყვეტილების მიქცევა დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად.
3. მოპასუხემ (ბ--- მ-----ემ) სარჩელი არ ცნო და მიუთითა, რომ ქონება გასხვისდა კანონისა და პროცედურების დარღვევით, მათ არავითარი ბრალეული ქმედება არ განუხორციელებიათ რომ ვალდებულება არ შესრულებულიყო. სესხების პრობლემების გამო ისინი მოხვდნენ დახმარების სიაში, და ამ მიზნით მიმდინარეობს მოლაპარაკება აჭარის მთავრობასთან, მათ შეიძლება გამოისყიდონ ეს ქონება. მისი განმარტებით სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, მით უფრო არ უნდა მიექცეს დ/აღსასრულებლად. (იხ. შესაგებელი ს.ფ. 34-დან).
4. მესამე პირებმა (გ-----ე, ე-----ე) სარჩელი არ ცნეს და მიუთითეს, რომ აღნიშნული უძრავი ქონება მათი ოჯახის მშობლიური საცხოვრებელი ბინაა და სხვა სადგომი მათ არ გააჩნიათ. ეს საცხოვრებელი მათ უკანონოდ არ აქვთ დაკავებული, არამედ მათი წინაპრების დანატოვარია. (იხ. შესაგებელი ს.ფ. 91-დან)
5. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 23 აგვისტოს გადაწყვეტილებით, 1. დაკმაყოფილდა მოსარჩელე მ--- კ-----ს (3/50-----) სასარჩელო მოთხოვნა მოპასუხე ბ--- მ-----ის (3/56-----) მიმართ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის თაობაზე. 2. მოპასუხე ბ--- მ-----ის (3/56-----) უკანონო მფლობელობიდან, მისი გამოსახლების გზით, გამოთხოვილ იქნა მ--- კ-----ს (3/50-----) კუთვნილი უძრავი ქონება, მდებარე ქ. ქ-----ი, დ----- გამზირი N--, ბინა N--, ს-----, მიწის/უძრავი ქონების საკადასტრო კოდი: N2----- და გამონთავისუფლებულ მდგომარეობაში ჩაბარდა მესაკუთრეს - მოსარჩელე მ--- კ-----ს. 3. მოპასუხე ბ--- მ-----ეს დაეკისრა მოსარჩელე მ--- კ-----ს სასარგებლოდ მის მიერ წინასწარ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის ანაზღაურება - 120 ლარის გადახდა. 4. მოსარჩელის მოთხოვნა გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად მიქცევის თაობაზე არ დაკმაყოფილდა. (ს.ფ. 106-დან)
6. სასამართლომ დადგენილად ცნო გასაჩივრებული გადაწყვეტილების 3.2.1-3.2.2.- პუნქტებში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები. დავის მოსაწესრიგებლად გამოიყენა საქართველოს კონსტიტუციის 21-ე მუხლი, სამოქალაქო კოდექსის 170-ე, 172-ე, 160-162-ე, 311-ე 312-ე მუხლები და განმარტა

შემდეგი:

7. უძრავი ქონება, მდებარე ქ. ქ-----ი, დ----- გამზირი N--, ბინა N--, სართული 3, მიწის/უძრავი ქონების საკადასტრო კოდი: N2-----, - 2015 წლის 23 აპრილიდან არის მოსარჩელის საკუთრება.
8. საჯარო რეესტრის მონაცემებით მ--- კ-----ს საკუთრებაში ირიცხება უძრავი ქონება, მდებარე ქ. ქ-----ი, დ----- გამზირი N--, ბინა N--, ს-----, მიწის/უძრავი ქონების საკადასტრო კოდი: N 2-----, აღნიშნულ უძრავ ქონებაზე მოსარჩელის საკუთრების უფლება რეგისტრირებულია 2015 წლის 23 აპრილიდან. საკუთრების უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტად კი მითითებულია ნასყიდობის ხელშეკრულება.
9. აღნიშნული უძრავი ქონება ყოველგვარი სამართლებრივი საფუძვლის გარეშე დაკავებული აქვს მოპასუხეს და მიუხედავად მოსარჩელის არაერთი მოთხოვნისა, ნებაყოფლობით არ ათავისუფლებს მას.
10. **სასამართლომ**, ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციის 17-ე მუხლზე, ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის №1 დამატებითი ოქმის პირველი მუხლზე, საქართველოს კონსტიტუციის 21-ე მუხლის პირველი პუნქტზე მითითებით განმარტა, რომ საკუთრების უფლება ადამიანის უფლებათა სამართლის ერთ-ერთი ყველაზე ძველი და ფუნდამენტური უფლებაა, რომელიც გულისხმობს ადამიანის შესაძლებლობას საკუთარი ნების შესაბამისად და სხვათა ინტერესების შეუღალავად ფლობდეს, სარგებლობდეს და განკარგავდეს თავის ქონებას. სასამართლო მიიჩნევს, რომ აუცილებელია საკუთრების, როგორც ინსტიტუტის, კონსტიტუციურ-სამართლებრივი გარანტირება, ასევე მესაკუთრისათვის, როგორც სუბიექტისათვის უფლების სამართლებრივი დაცვის საკმ-----სი საშუალებების მინიჭება, მისი ხელშეწყობისა და უზრუნველყოფის გარანტიების შექმნა. სწორედ ამ მიზანს ემსახურება კონსტიტუციის 21-ე მუხლის პირველი პუნქტი, რომლის შესაბამისადაც საკუთრების უფლება აღიარებული და უზრუნველყოფილია. დაუშვებელია საკუთრების, მისი შეძენის, გასხვისების ან მემკვიდრეობით მიღების საყოველთაო უფლების გაუქმება".
11. მოსარჩელე ამტკიცებდა, რომ უძრავი ქონება, მდებარე ქ. ქ-----ი, დ----- -- გამზირი N--, ბინა N--, სართული 3, მიწის/უძრავი ქონების საკადასტრო კოდი: N2-----, - მისი საკუთრებაა. ფართს, მისი ნების საწინააღმდეგოდ ფლობს მოპასუხე და არ აძლევს მისი სარგებლობის საშუალებას, ანუ ხელყოფს მისი საკუთრების უფლებას, რის გამოც მოითხოვს აღიკვეთოს მისი ქონების უკანონო ხელყოფა.
12. სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოსარჩელეს უფლება ქონდა მოეთხოვა მართლმსაჯულების განხორციელება და თავისი დარღვეული უფლების აღდგენა, ანუ მიმართოს სასამართლოს და მოითხოვოს ხელშეშლის აღკვეთა.
13. სასამართლომ სსკ 170-ე, 172-ე, მუხლებზე მითითებით განმარტა, რომ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის შესახებ სარჩელის წარდგენა ხდება, როცა შელახულია ნივთზე მესაკუთრის მფლობელობა, როცა მესაკუთრის ქონება უკანონო მფლობელის ხელთაა. ამასთან, არამფლობელი მესაკუთრის

მიერ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის მართლზომიერებისათვის უნდა არსებობდეს აუცილებელი წინაპირობები: ა) მოსარჩელე უნდა იყოს ნივთის მესაკუთრე; ბ) მოპასუხე უნდა იყოს ნივთის მფლობელი; გ) მოპასუხეს არ უნდა ჰქონდეს ამ ნივთის ფლობის უფლება. მხოლოდ მას შემდეგ, რაც დადგინდება სამივე წინაპირობის არსებობა, შესაძლებელი გახდება მოპასუხის უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა. ანუ, კინდიკაციური სარჩელის საფუძვლიანობა მოწმდება იმ გარემოებათა შეფასებით, არსებობს თუ არა მოსარჩელის საკუთრების უფლება ნივთზე და იმყოფება თუ არა ეს ნივთი სხვა პირთა არამართლზომიერ მფლობელობაში, ხორციელდება თუ არა მფლობელობა საამისო უფლების გარეშე.

14. **დადგენილია, რომ მოსარჩელის კუთვნილ ნივთს ამჟამად უკვე ყოველგვარი სამართლებრივი საფუძვლის გარეშე ფლობს მოპასუხე.** ნივთზე მოსარჩელეს გააჩნია საკუთრების უფლება და იგი არ არის შეზღუდული მოპასუხის მხრიდან ამ ნივთის ფლობით, რადგან მოპასუხე არ წარმოადგენს სამოქალაქო კოდექსის 160-ე-162-ე მუხლებით დაცული უფლების მქონე პირს - მართლზომიერ მფლობელს.
15. უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლება წარმოიშობა მისი საჯარო რეესტრში რეგისტრაციის შემდეგ. უძრავი ქონების მესაკუთრე არის ის, ვინც ამ ქონების მესაკუთრედაა რეგისტრირებული საჯარო რეესტრში.
16. სასამართლომ სსკ 311-ე, 312-ე, მუხლებზე მითითებით განმარტა, რომ მოცემულ შემთხვევაში, უძრავი ქონება, მდებარე ქ. ქ-----ი, დ----- გამზირი N--, ბინა N--, ს-----, მიწის/უძრავი ქონების საკადასტრო კოდი: N 2-----, **რეგისტრირებულია მოსარჩელის საკუთრების უფლება და ეს ჩანაწერი გაუქმებული არ არის.** ამდენად, სამოქალაქო კოდექსის 312-ე მუხლით დადგენილი საჯარო რეესტრის ჩანაწერის უტყუარობისა და სისრულის პრეზუმფციის პრინციპიდან გამომდინარე, **მოსარჩელე არის სადავო უძრავი ნივთის მესაკუთრე,** რომელიც ითხოვს მოპასუხის გამოსახლებას და ნივთის გამონთავისუფლებულ მდგომარეობაში გადაცემას. ამ შემთხვევაში, მოთხოვნა კინდიკაციური ხასიათისაა და არსებობდა სავინდიკაციო სარჩელის დაკმაყოფილებისათვის საჭირო ფაქტობრივი გარემოებები, რის გამოც მას ქონდა სრული უფლება მოეთხოვა კუთვნილ ნივთზე მოპასუხის ფაქტობრივი მფლობელობის შეწყვეტა და თავად განეკარგა საკუთარი ნივთი. შესაბამისად, სარჩელი საფუძვლიანი იყო და უნდა დაკმაყოფილებულიყო.
17. მოპასუხე/მესამე პირებმა **ბ--- მ-----ემ, გ-----ემ, ე-----ემ** სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს გადაწყვეტილება და მოითხოვეს გადაწყვეტილების გაუქმება, ახალი გადაწყვეტილების მიღება და სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა.
18. სააპელაციო საჩივარში აპელანტებმა (მოპასუხე/მესამე პირებმა) მიუთითეს:
19. სასამართლომ არასწორად დაადგინა ის ფაქტი, რომ სადავო ბინა მოსარჩელის საკუთრებაა. სასამართლომ ყურადღება არ მიაქცია იმ ფაქტს, რომ ამ ბინის მესაკუთრე მოსარჩელე გახდა 2015 წლის 17 აპრილიდან. მაშინ როცა ეს ბინა

აპელანტებისათვის მშობლიური სახლია.

20. აპელანტებს მიაჩნიათ, რომ გადაწყვეტილება დაუსაბუთებელია, უკანონოა და უნდა გაუქმდეს.
21. სააპელაციო სასამართლოს სხდომაზე აპელანტმა **ბ--- მ-----ემ**, მხარი დაუჭირა თავის სააპელაციო საჩივარს, ხოლო მოწინააღმდეგე მხარემ **მ--- კ-----მ** თავის შესაგებელს.
22. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2017 წლის 11 დეკემბრის განჩინებით **გ-----ის და ე-----ის სააპელაციო საჩივარი დაუშვებლობის გამო დარჩა განუხილველი (იხ. განჩინება ს.ფ.)**
23. **წინამდებარე შემთხვევაში პალატა მსჯელობს და იხილავს მხოლოდ ბ--- მ-----ის სააპელაციო საჩივარს;**

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

24. პალატა იზიარებს ამ განჩინების 8.-9. პუნქტებში სასამართლოს მიერ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და ამ განჩინების 10.-16.-ე პუნქტებში სასამართლოს მიერ მითითებულ სამართლებრივ შეფასებებს და მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის შესაბამისად, საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის შედეგად, სწორად დაადგინა დავის საგანთან მიმართებაში არსებითი ფაქტობრივი გარემოებები, ასევე, დავის გადაწყვეტისას სწორად გამოიყენა და განმარტა სამართლის ნორმები- სამოქალაქო კოდექსის 160-162-ე, 170-172-ე, 311-ე, 312-ე მუხლები.
25. სააპელაციო სასამართლო აპელანტის მოთხოვნასთან დაკავშირებით დამატებით განმარტავს:
26. მხარეთა შორის სამართლებრივი ურთიერთობა გამომდინარეობს სანივთო უფლებიდან, კერძოდ, უძრავი ნივთის მესაკუთრის უფლებიდან, რომლის სამართლებრივი განმარტება მოცემულია სამოქალაქო კოდექსის 160-ე, 162-ე, 170-ე, 172-ე და მუხლებში.
27. განსახილველ შემთხვევაში, სააპელაციო სასამართლოს მსჯელობის საგანს წარმოადგენს იმ საკითხის გარკვევა, მოპასუხე/აპელანტს **ბ--- მ-----ეს**, გააჩნია თუ არა უძრავი ქონების მართლზომიერი ფლობის უფლება და არსებობს თუ არა რეგისტრირებული მესაკუთრის, **მ--- კ-----ს** ვინდიკაციური მოთხოვნის გამომრიცხავი გარემოება.
28. სადავო საკითხის გადაწყვეტის მიზნით, პალატა მიუთითებს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლზე, რომლის მიხედვითაც ფაქტობრივი გარემოებების მტკიცების ვალდებულება მხარეებს აკისრიათ, რომლებიც თავიანთ სამართლებრივ მოთხოვნას აღნიშნულ გარემოებებს აფუძნებენ.
29. იმის გათვალისწინებით, რომ მოპასუხე/აპელანტს **ბ--- მ-----ეს**, სასამართლოსათვის არ მიუთითებია კანონით გათვალისწინებული რომელიმე საფუძვლით სადავო უძრავი ქონების მართლზომიერი ფლობის თაობაზე და ამ გარემოების დამადასტურებელ მტკიცებულებაზე, პალატა დადასტურებულად

მიიჩნევს, რომ აპელანტი არ წარმოადგენს **მ--- კ-----ს** საკუთრებაში რეგისტრირებული ქონების მართლზომიერ მფლობელს და ამ ქონების დაკავების უფლება არ გააჩნია. (იგი მხოლოდ ზეპირად განმარტავს რომ ეს სახლი მისი მშობლიური სახლია-წინაპრებისგან დანატოვარი-მტკიცებულებაზე მითითების გარეშე)

30. განსახილველ შემთხვევაში, სადავოა უძრავ ნივთზე **მ--- კ-----ს** საკუთრების უფლება.
31. სადავო საკითხის გადაწყვეტის მიზნით, პალატა მიუთითებს საჯარო რეესტრის მონაცემებზე, რომლის მიმართ მოქმედებს უტყუარობის და სისრულის პრეზუმფცია (იხ. სსკ 311-ე და 312-ე მ.). სამოქალაქო კოდექსის 312-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, **მოსარჩელის სახელზე** რეგისტრირებული ჩანაწერის მიმართ მოქმედებს სისრულისა და უტყუარობის პრეზუმფცია, რომელიც გაუქმებული არ არის.
32. ამასთან უდავოა, რომ მოპასუხე/აპელანტს **ბ--- მ-----ეს**, შეგებებული სარჩელი არ აღუძრავს.
33. უდავოა რომ რეესტრის მონაცემებით **მოსარჩელის მ--- კ-----ს** საკუთრებაში ირიცხება უძრავი ქონება, მდებარე ქ-----ი, დ----- გამზირი №--, მ--- სართული, ბინა 1-, 49,59 კვ.მ.ფართი- უძრავი ქონების საკადასტრო კოდი: №2-
-----.
34. აღნიშნულ უძრავ ქონებაზე მოსარჩელის საკუთრების უფლება რეგისტრირებულია 2015 წლის 23 აპრილიდან.
35. საკუთრების უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტად კი მითითებულია ნასყიდობის ხელშეკრულება დამოწმების თარიღი: 1-----წ.
36. რეესტრის ეს ჩანაწერი შედავებული არ არის ანუ იგი ძალაშია. ასევე შედავებული არ არის რეესტრის ჩანაწერის საფუძველი-ნასყიდობის ხელშეკრულება და ისიც ძალაშია.
37. განსახილველ შემთხვევაში, სააპელაციო სასამართლოს მსჯელობის საგანს წარმოადგენს იმ საკითხის გარკვევა, აპელანტს **ბ--- მ-----ეს**, გააჩნია თუ არა უძრავი ქონების მართლზომიერი ფლობის უფლება და არსებობს თუ არა რეგისტრირებული მესაკუთრის მოთხოვნის გამომრიცხავი გარემოება.
38. მოპასუხემ მიუთითა, რომ იგია ამ სახლის მესაკუთრე. **მოპასუხე მიიჩნევს, რომ მას აქვს უფლება იცხოვროს სადაო სახლში. რაც დადასტურებული არ არის.**
39. სადავო საკითხის გადაწყვეტის მიზნით, პალატა მიუთითებს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლზე, რომლის მიხედვითაც ფაქტობრივი გარემოებების მტკიცების ვალდებულება მხარეებს აკისრიათ, რომლებიც თავიანთ სამართლებრივ მოთხოვნას აღნიშნულ გარემოებებს აფუძნებენ.
40. იმის გათვალისწინებით, რომ მოპასუხე/აპელანტს სასამართლოსათვის არ მიუთითებია კანონით გათვალისწინებული რომელიმე საფუძველით სადავო უძრავი ქონების მართლზომიერი ფლობის თაობაზე და ამ გარემოების დამადასტურებელ მტკიცებულებაზე, პალატა დადასტურებულად მიიჩნევს, რომ აპელანტი არ წარმოადგენს **მ--- კ-----ს** საკუთრებაში რეგისტრირებული

ქონების მართლზომიერ მფლობელს და ამ ქონების დაკავების უფლება არ გააჩნია.

41. ამდენად, **მ--- კ-----** სადავო ქონების მესაკუთრეა, ხოლო მოპასუხეს, არ მიუთითებიათ იმგვარ გარემოებებზე, რაც აპელანტების (მოპასუხეების) მიერ ნივთის ფლობის უფლებას დაადასტურებდა. პალატა თვლის, რომ **მ--- კ-----მ** შეძლო მისი მოთხოვნის საფუძვლიანობის დადასტურება სსსკ მე-4, 102-ე, 103-ე ად 105-ე მუხლების თანახმად, ხოლო აპელანტებმა ვერ შეძლეს.
42. ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის 1952 წლის 20 მარტის დამატებითი ოქმის პირველი მუხლის თანახმად, ყოველ ფიზიკურ ან იურიდიულ პირს აქვს თავისი საკუთრებით შეუფერხებელი სარგებლობის უფლება. მხოლოდ საზოგადოებრივი საჭიროებისათვის შეიძლება, ჩამოერთვას ვინმეს თავისი საკუთრება კანონითა და საერთაშორისო სამართლის ზოგადი პრინციპებით გათვალისწინებულ პირობებში.
43. საქართველოს კონსტიტუციის 21-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საკუთრება და მემკვიდრეობის უფლება აღიარებული და უზრუნველყოფილია. დაუშვებელია საკუთრების, მისი შეძენის, გასხვისების ან მემკვიდრეობით მიღების საყოველთაო უფლების გაუქმება.
44. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, პალატა მიიჩნევს, რომ სამოქალაქო კოდექსის 170-ე, 172-ე მუხლების შესაბამისად, **მ--- კ-----ს** სასარჩელო მოთხოვნა **ბ--- მ-----ის**, მიმართ, უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ქონების გამოთხოვის თაობაზე - ვინდიკაციური სარჩელის დაკმაყოფილებისათვის საჭირო ყველა კომპონენტს აკმაყოფილებს (მოსარჩელე უნდა იყოს ნივთის მესაკუთრე, მოპასუხეები უნდა ფლობდნენ სადავო ნივთს და მფლობელებს არ უნდა ჰქონდეთ ამ ნივთის ფლობის უფლება) და შესაბამისად საფუძვლიანია, ხოლო ამავე კოდექსის 164-ე, 168-ე მუხლების საფუძველზე აპელანტი- **ბ--- მ-----ე, ვალდებულია შეწყვიტოს მ--- კ-----ს კუთვნილი უძრავი ქონების მფლობელობა და გამოანთავისუფლოს ბინა და ჩააბაროს იგი მ--- კ-----ს თავისუფალ მდგომარეობაში.**
45. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 386-ე მუხლის თანახმად, თუ სააპელაციო საჩივარი დასაშვებია და საქმე პირველი ინსტანციის სასამართლოს არ უბრუნდება, სააპელაციო სასამართლო თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე. იგი თავისი განჩინებით უარს ამბობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე ან გასაჩივრებული გადაწყვეტილების შეცვლით იღებს ახალ გადაწყვეტილებას საქმეზე.
46. იმის გათვალისწინებით, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა ფაქტობრივი გარემოებები, სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ, რის გამოც, **მ--- კ-----ს** სასარჩელო მოთხოვნის დაკმაყოფილებით ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით დასაბუთებული გადაწყვეტილება მიიღო, პალატა მიიჩნევს, რომ აღნიშნული გარემოება, სსსკ-ის 386-ე მუხლის თანახმად, **ბ--- მ-----ის, სააპელაციო საჩივრის**

დაკმაყოფილებაზე უარის თქმისა და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების საფუძველია.

47. აპელანტი ასევე გადაწყვეტილებას ასაჩივრებს მისთვის ბაჟის დაკისრების ნაწილშიც, - პალატა განმარტავს, რომ მისი ეს მოთხოვნაც უსაფუძვლოა, რადგან ამ ტიპის სარჩელებზე გადასახდელი ბაჟი 120 ლარი მას დაეკისრა მ---- კ-----ს სასარგებლოდ იმიტომ რომ დავა პირველ ინსტანციაში წააგო, ხოლო სსსკ 53-ე მუხლის თანახმად კი მხარის მიერ გადახდილი ბაჟი გადასახდელად ეკისრება წაგებულ მხარეს. სასამართლოს ეს მოტივები სააპელაციო სასამართლომ სრულად გაზიარა, რაც ნიშნავს იმას, რომ ბაჟის ბ---- მ-----ზე დაკისრებაც კანონიერია და გადაწყვეტილება ამ ნაწილშიც უცვლელად უნდა დარჩეს.
48. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა.
49. აპელანტს სახ. ბაჟის სახით გადახდილი აქვს 160 ლარი.
50. ვინაიდან, არ დაკმაყოფილდა სააპელაციო საჩივარი, არ არსებობს სააპელაციო წარმოებისათვის სსსკ-ის 53-ე მუხლის შესაბამისად, ბ---- მ-----ის მიერ წინასწარ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის 160 ლარის მხარეთა შორის განაწილების საფუძველი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

51. სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, ე, 390-ე, 391-ე, 395-ე, 397-ე მუხლებით და

სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ

დ ა ა დ გ ი ნ ა

1. ბ---- მ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. დარჩეს უცვლელი ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 23 აგვისტოს გადაწყვეტილება;
3. აპელანტის მიერ სახ. ბაჟი გადახდილია.
4. განჩინების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება განჩინების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია განჩინების გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოში და ჩაიბაროს განჩინების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში, გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება

განჩინების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

5. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლით გათვალისწინებული პირებისათვის, ასევე პატიმრობაში მყოფი იმ პირებისათვის, რომლებსაც არ ჰყავთ წარმომადგენელი, გადაწყვეტილების ასლის გაგზავნასა და ჩაბარებას უზრუნველყოფს სასამართლო ამავე კოდექსის 70-78-ე მუხლებით დადგენილი წესით.

6. პირები, რომლებიც არ განეკუთვნებიან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლით გათვალისწინებულ სუბიექტებს, ვალდებულნი არიან გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არაუგვიანეს 30 დღისა გამოცხადდნენ სასამართლოში გადაწყვეტილების ასლის ჩაბარების მიზნით.

7. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაეს სასამართლოში, განჩინების დადგენილებითი ნაწილის მე-5 და მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით, დასაბუთებული განჩინების ჩაბარებიდან 21 დღის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით;

მოსამართლე:

თამარ სვანიძე